

Arrest

nr. 292 513 van 31 juli 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. BLOMME
Vredelaan 66
8820 TORHOUT

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 17 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 4 april 2023.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 juli 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat L. MUSTIN *loco* advocaat K. BLOMME en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 29 april 2022 België binnen met een identiteitskaart en verzoekt dezelfde dag om internationale bescherming. In een schrijven van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 8 juli 2022 aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) wordt vastgesteld dat verzoeker wordt geacht afstand gedaan te hebben van zijn verzoek om internationale bescherming.

1.2. Op 28 november 2022 dient verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. Nadat de commissaris-generaal dit volgend verzoek op 20 december 2022 ontvankelijk verklaart, neemt de adjunct-commissaris op 4 april 2023 een beslissing houdende een kennelijk ongegrond verzoek. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, M. M. (...), beschikt over de Georgische nationaliteit en bent afkomstig uit Poti waar u bijna heel uw leven samen met uw ouders woonde.

Op 21 december 2016 geraakte u samen met uw neef L. (...) en G. (...), een vriend waarmee u bent opgegroeid, betrokken in een auto ongeval toen jullie 's avonds op weg waren van Batumi naar Poti. U zat aan het stuur en de auto geraakte van de weg toen u een botsing met een vrachtwagen, die uit de tegenovergestelde richting kwam en uitweek, probeerde te vermijden. De auto gleed uit en jullie gingen van de berg af. Uw neef op de achterbank hield er een gebroken arm aan over, uzelf had niets behalve enkele blauwe plekken, maar uw vriend G. (...) zat op de passagiersstoel zonder gordel aan. De auto kantelde en de klap van de wagen tegen een boom langs zijn kant werd hem fataal.

De vrachtwagenchauffeur belde de hulpdiensten en jullie werden nog naar het ziekenhuis in Batumi overgebracht, maar voor uw vriend kwam alle hulp te laat. Aangezien u zelf niet in staat was om zijn familie hiervan op de hoogte te brengen, heeft het ziekenhuis dit gedaan. Iedereen werd die avond in het ziekenhuis verhoord door de politie van Batumi en onmiddellijk bleek dat de vrachtwagenchauffeur in fout was. Desondanks werd u als bestuurder door de familie van G. (...) verantwoordelijk geacht voor het ongeval. U mocht dezelfde nacht nog het ziekenhuis verlaten.

Wanneer uw ouders kort daarna een laatste groet wilden brengen bij G. (...) thuis, werden zij de toegang geweigerd door zijn familie en kregen zij verwijten te horen over u die hun zoon vermoord had. Ongeveer drie dagen later kwamen G. (...) zijn ouders en nonkel K. O. (...), die op dat moment politiechef was in Poti, langs bij uw thuis en verweten zij u zijn dood.

Een week na het ongeval stond de familie van uw overleden vriend niet toe dat u zijn begrafenis bijwoonde. Op de dag van de uitvaart kwam zijn nonkel K. (...) wederom naar uw huis met enkele van zijn collega's en namen zij u mee naar het politiekantoor. U dacht voor onderzoek en ondervraging, maar uiteindelijk bleek dat zij u gingen martelen. Hij wilde dat u schuld zou bekennen voor het ongeval en dat u levenslang in de gevangenis terecht kwam. Wanneer u na meerdere uren nog niet thuis was, sloegen bezorgde burens en uw ouders alarm. Ze kwamen naar het politiekantoor en eisten daar uw vrijlating, wat uiteindelijk gewerkt heeft.

Hierna werd u overgebracht naar het ziekenhuis van Martvili waar u ongeveer 10 dagen verbleef. Op 31 december 2016, terwijl u in het ziekenhuis lag, werd het appartement waarin u met uw ouders woonde in brand gestoken door de familie van K. (...). Daarom vertrok u vanuit het ziekenhuis rechtstreeks naar Svaneti, waar u terecht kon bij een vriend. Vervolgens heeft u zich een jaar schuil gehouden in de bergen van Svaneti. In die periode werden door dezelfde mensen uw familieleden, inclusief het zoontje van uw zus, bedreigd om tot bij u te geraken en ontving u dreigberichten via sociale media. Uw familie bleef klachten indienen bij de politie na dreigementen, maar telkens ze dit deden, verdwenen deze klachten alsof ze nooit werden ingediend onder invloed van K. (...). Uw familieleden werden zeer regelmatig thuis opgezocht waarbij ze soms ook fysiek werden aangevallen.

Door de aanhoudende bedreigingen naar uw familie toe, besloot u om in juli 2018 Georgië te verlaten. Na uw vertrek stopte dit echter niet onmiddellijk. Uw zus stuurde een foto om aan te tonen dat u in het buitenland was, maar alsnog durft uw moeder niet buiten te komen en zijn ze op de hoogte van uw zus haar tweede kind. U staat in contact met uw zus in Tbilisi en uw ouders in Poti, zo lang u niet in het land bent worden zij niet lastig gevallen.

Op 4 november 2021 werd u na meerdere verzoeken om internationale bescherming (VIB) in verschillende EU-lidstaten gerefugeerd naar Georgië vanuit Duitsland. U dook onmiddellijk terug onder en bracht enkele maanden door in Tusheti, waarna u op 21 januari 2022 Georgië opnieuw verliet. Enkele maanden later kwam u toe in België, waar u op 29 april 2022 een eerste VIB indiende. Aangezien u niet kwam opdagen op het daaropvolgende geplande interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en u hier geen verklaring voor gaf (= afstand van asiel), werd uw aanvraag stopgezet op 8 juli 2022. U zegt hier niet van op de hoogte te zijn geweest, waardoor u vanuit de gevangenis een nieuw VIB indiende op 28 november 2022, onmiddellijk nadat u dit nieuws vernam.

Op 5 december 2022 werd u veroordeeld voor verschillende feiten (waaronder meerdere diefstallen doorheen 2022). Midden januari 2023 werd u in vrijheid gesteld, maar op 4 februari 2023 werd u opnieuw opgepakt voor feiten van diefstal en sinds 6 februari verblijft u in de gevangenis van Dendermonde.

De andere inzittende tijdens het auto ongeval, uw neef L. T. (...) werd tot slot ook gemarteld door K. (...) en is tevens gevlucht, naar Litouwen waar hij asiel aanvroeg.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Allereerst verklaarde u geen noden te hebben (Vragenlijst BPN DVZ), maar tijdens het persoonlijk onderhoud gaf u plots aan dat u aan epilepsie zou lijden als reden voor uw afwezigheid tijdens uw eerste verzoek (CGVS, p. 2). Deze laattijdige melding in combinatie met het ontbreken van een medisch attest dat uw bewering ondersteunt en de vaststelling dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud in staat was de redenen voor uw verzoek uit de doeken te doen, laten blijken dat de aangehaalde nood niet van die aard is om aan te tonen dat het standaard procedureverloop in het gedrang zou zijn en er zich steunmaatregelen opdringen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd. U slaagt er niet in dit duidelijk aan te tonen.

Bij een terugkeer naar GEO vreest u gedood te worden door de familie van G. (...) en hun entourage (CGVS, p. 4). Volgende vaststellingen maken echter dat aan uw verklaringen geen geloof kan worden gehecht.

Eerst en vooral bent u bij uw eerste verzoek om internationale bescherming van 29 april 2022 niet komen opdagen voor uw eerste onderhoud op de DVZ dat gepland was op 1 juni 2022. Noch heeft u achteraf, binnen de 15 dagen, een verklaring voor deze afwezigheid ingediend. Dit plaatst reeds van aan de start ernstige twijfels bij de geloofwaardigheid en de ernst van uw asielmotieven. U zegt dat u niet in de mogelijkheid was om te komen naar het onderhoud gezien u lijdt aan epilepsie, maar dit verklaart geenszins waarom u hier geen melding van heeft gemaakt. Volgens u kon u ook dit niet doen omdat u werd opgepakt, maar deze uitleg kan evenmin overtuigen daar uw onderhoud was gepland op 1 juni 2022 en u pas op 21 juni 2022 van uw vrijheid werd beroofd (CGVS, p. 2). Bovendien heeft u geen medische documenten ter staving van uw claim dat u aan epilepsie lijdt, waardoor dit niets meer is dan een blote bewering. Ook de negatieve antwoorden op uw drie voorgaande asielverzoeken in Duitsland (2018 en 2020) en Frankrijk (2019), alsook de repatriëring naar Georgië vanuit Duitsland in november 2021 doen reeds afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Vervolgens beweerde u tijdens uw onderhoud van 3 januari 2022 dat u verregaande bewijzen had van uw problematieken, maar dat het te gevaarlijk was om deze te verliezen als u ze naar de gevangenis liet opsturen (CGVS, p. 4). U sprak van foto's van het verbrande huis die u in uw bezit zou hebben (CGVS, p. 4), ontslagpapieren van het ziekenhuis in Batumi van uzelf en uw neef na het ongeval, foto's van de auto, documenten van het verhoor en van het verhoor van de vrachtwagenchauffeur (CGVS, p. 6) en getuigenverklaringen van de burens (CGVS, p. 7). Bovendien zou uw zus de kopieën bewaard hebben van alle klachten die uw familie heeft ingediend bij de politie (CGVS, p. 11). U maakte meermaals de belofte dat u ze z.s.m. zou overmaken, of ten laatste binnen enkele weken na uw vrijlating (midden januari) zou doorsturen of persoonlijk komen overhandigen op het CG (CGVS, p. 6, 11 & 12) en eind januari 2023 werd ondubbelzinnig als uiterste indiendatum vooropgesteld (CGVS, p. 13). Tot op heden heeft het CGVS

echter niets ontvangen van dergelijke documenten, hetgeen niet alleen een gebrek aan medewerking suggereert, maar bovenal de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag ernstig ondermijnt.

Het ontbreken van dergelijk bewijsmateriaal zorgt ervoor dat het CGVS geen geloof kan hechten aan uw verklaringen in verband met het door u meegemaakte ongeval en de daaruit vloeiende bedreigingen, maar ook niet aan de ondernomen pogingen van uw familie om bescherming op te zoeken. Uw verklaringen dat uw familie in totaal een tiental klachten heeft ingediend én dat hiermee niets gedaan werd (CGVS, p. 10), blijven daardoor slechts blote beweringen.

Daarenboven – voor zover er nog enige geloofwaardigheid kan worden gehecht aan uw problemen, quod non – viel uit uw antwoorden op te maken dat het quasi uitsluitend uw familieleden waren die klacht indienden, uzelf deed dit niet (CGVS, p. 10). Voorts heeft u zelf nooit stappen ondernomen om een eventuele ontevredenheid over de politie aan te kaarten, heeft u nooit initiatieven genomen om uw situatie op een andere manier aan te kaarten, of heeft u zichzelf nooit geïnformeerd over de mogelijkheden hieromtrent (CGVS, p. 11). U beweert dat u niet in de mogelijkheid was om uzelf te informeren over de mogelijkheden op dit vlak, omdat u ondergedoken leefde in de bossen en de bergen, maar ook omdat u bang was om naar instantie te stappen nadat alle voorgaande klachten reeds in het niets waren opgegaan (CGVS, p. 11). Desalniettemin wordt er redelijkerwijs van u verwacht dat u initiatieven van die aard onderneemt indien u van mening bent dat uw leven in gevaar is. Wanneer gevraagd waarom u achteraf, na uw periode in de bergen, niets heeft ondernomen in deze trant antwoordt u dat u bang was en uw familieleden in gedachten had (CGVS, p. 11 & 12), hetgeen geen afdoende verklaring is indien u daadwerkelijk vreesde voor uw leven.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt namelijk dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Uit de informatie die voorhanden is, blijkt bovendien geenszins dat er sprake zou zijn van een gedifferentieerde behandeling van kritisch denkenden door de ordediensten wanneer zij bescherming van de autoriteiten inroepen in het kader van gemeenschappelijke feiten of een interpersoonlijk conflict.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in, zoals hierboven reeds werd vastgesteld.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

1.3. Op 12 juni 2023 wordt ten aanzien van verzoeker een beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats genomen.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/1, § 1, tweede en derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het evenredigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt dat hij "vastgesteld ziek" is en dat deze vaststelling gebeurde na de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) van 20 december 2022 waarbij zijn volgend verzoek ontvankelijk werd verklaard en verwijst hierbij naar een medisch document dat hij bij zijn verzoekschrift voegt (stuk 5). Hij wijst erop dat hij hepatitis C en epilepsie heeft en dat "in Georgië hetzelfde medisch systeem uiteraard niet dezelfde bescherming geeft (noch naar kwaliteit noch naar aanbod) als in België".

Vervolgens geeft hij een beknopte theoretische toelichting bij het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel en stelt hij dat de bestreden beslissing vernietigd moet worden omdat het CGVS "niet op basis van een correcte feitenvinding, rekening houdend met alle elementen eigen aan het dossier tot zijn conclusie is gekomen", waarbij hij erop wijst dat "de medische situatie pas (eindelijk!) werd vastgesteld op 02/02/2023 (en dus maanden na het verhoor dat plaatsvond in het kader van de asielaanvraag/subsidiaire beschermingsaanvraag)".

Met betrekking tot de afwezigheid van documenten laat verzoeker nog het volgende gelden:

"Het CGVS stelt in de bestreden beslissing dat de verzoeker geen documenten kan voorleggen ter staving van zijn asielrelaas. Hierdoor zou zijn geloofwaardigheid in het gedrang komen.

Wat betreft de medische situatie wordt thans verwezen naar stuk 5, waaruit ondubbelzinnig de medische voorgeschiedenis/anamnese blijkt van verzoeker.

De verzoeker kan het niet eens zijn met deze motivering.

Het CGVS houdt geen rekening met het feit dat hij een plausibele uitleg geeft voor de afwezigheid van documenten (in het bijzonder de moeizame communicatie met Georgië terwijl verzoeker zich in de gevangenis bevond in Gent, en dat verzoeker zich thans weer in voorhechtenis bevindt omdat hij géén steun heeft en medische bijstand (zelfs hygiënische bijstand!) werd geweigerd door de hulpinstanties in België en zich noodgedwongen tot diefstallen moest wenden.

Verzoeker verklaarde dienaangaande zelf bij de politiediensten en navolgend bij de onderzoeksrechter te Dendermonde dat hij de diefstallen pleegde omdat hij met de buit dit zou ruilen tegen middelen waardoor hij zich zou kunnen voorzien in diens basisbehoeften (stukken 3-4-5, in het bijzonder stuk 4, vonnis correctionele rechtbank Dendermonde, bladzijde 3 en 4 hierna hernomen:)

(...)

Dat verzoeker zich richtte tot deze diefstal van flessen alcoholische drank louter omdat hij eveneens geen medische bijstand kon genieten (en evenmin hygiënische bijstand...).

Dat deze schrijnende toestand van gebrek aan medische bijstand (gecaptureerd door diverse internationale Instrumenten, waaronder het EVRM) zich eveneens verder zette in de gevangenis te Dendermonde (oude gevangenis te Dendermonde, thans de strafinrichting te Nieuw Dendermonde) waarbij de raadsman van verzoeker diverse berichten richtte tot de medische dienst omdat dhr. M. (...) lijdt aan 'neuropathie' (de zogenaamde 'daklozenziekte', een neurologische aandoening n.a.v. het buiten slapen in de koude en dit

terwijl te rusten op de arm/elleboog, waardoor er zenuwen zouden gekneld geraken of afsterven) (stuk 6: medische communicatie tijdens voorhechtenis te Dendermonde).

Dat hieruit eveneens manifest blijkt dat verzoeker medische Problemen heeft.

Dat de situatie m.b.t. diens hand (neuropathie) op vandaag weliswaar al iets beter is, maar hij medicatie hiervoor dient te nemen (zorg en medicatie die in Georgië allerm minst vanzelfsprekend zijn)!"

2.2. Stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift worden een attest van gevangenschap (stuk 2), een "Moederfiche gevangenis" (stuk 3), een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg, sectie correctionele rechtbank, te Dendermonde van 4 april 2023 (stuk 4), een medische diagnose van de Kliniek Sint-Jan vzw van 2 februari 2023 (stuk 5) en een e-mailuitwisseling tussen verzoekers advocaat en de neuropsychiater van de gevangenis te Dendermonde (stuk 6) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen". Onder "middel" wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 57/6/1, § 1, tweede en derde lid, van de Vreemdelingenwet, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij dit artikel geschonden acht.

Het enig middel is, wat dit betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat het verzoek om internationale bescherming van verzoeker als kennelijk ongegrond beschouwd wordt omdat bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 Georgië werd vastgesteld als veilig land van herkomst en hij geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt nu (i) aan zijn verklaringen inzake zijn vrees om bij een terugkeer naar Georgië gedood te worden door de familie van G. en hun entourage geen geloof kan worden gehecht en (ii) Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken zodat kan verwacht worden

dat hij aantoonde dat hij bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft, waarin hij niet slaagt. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.3. Beoordeling van de bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt wat betreft de bijzondere procedurele noden als volgt gemotiveerd:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Allereerst verklaarde u geen noden te hebben (Vragenlijst BPN DVZ), maar tijdens het persoonlijk onderhoud gaf u plots aan dat u aan epilepsie zou lijden als reden voor uw afwezigheid tijdens uw eerste verzoek (CGVS, p. 2). Deze laattijdige melding in combinatie met het ontbreken van een medisch attest dat uw bewering ondersteunt en de vaststelling dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud in staat was de redenen voor uw verzoek uit de doeken te doen, laten blijken dat de aangehaalde nood niet van die aard is om aan te tonen dat het standaard procedureverloop in het gedrang zou zijn en er zich steunmaatregelen opdringen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker voert aan dat hij “vastgesteld ziek” is en dat deze vaststelling gebeurde na de beslissing van het CGVS van 20 december 2022 waarbij zijn volgend verzoek ontvankelijk werd verklaard. Hij verwijst hierbij naar een medisch document dat hij bij zijn verzoekschrift voegt (stukkenbundel verzoeker, stuk 5). Uit het voorgelegde stuk, dat dateert van 2 februari 2023, kan evenwel niet blijken dat verzoeker ten tijde van zijn persoonlijk onderhoud, dat op 3 januari 2023 plaats vond, niet in staat was om op coherente en consistente wijze de redenen voor zijn verzoek uit de doeken te doen. Aldus slaagt verzoeker er niet in de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten.

2.3.4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, Georgië, vreest om te worden gedood door de familie van G. en hun entourage omdat zij hem verantwoordelijk achten voor de dood van G. bij een auto ongeval.

Op grond van de volgende vaststellingen oordeelt de adjunct-commissaris dat aan verzoekers verklaringen daarover geen geloof kan worden gehecht:

“Eerst en vooral bent u bij uw eerste verzoek om internationale bescherming van 29 april 2022 niet komen opdagen voor uw eerste onderhoud op de DVZ dat gepland was op 1 juni 2022. Noch heeft u achteraf, binnen de 15 dagen, een verklaring voor deze afwezigheid ingediend. Dit plaatst reeds van aan de start ernstige twijfels bij de geloofwaardigheid en de ernst van uw asielmotieven. U zegt dat u niet in de mogelijkheid was om te komen naar het onderhoud gezien u lijdt aan epilepsie, maar dit verklaart geenszins waarom u hier geen melding van heeft gemaakt. Volgens u kon u ook dit niet doen omdat u werd opgepakt, maar deze uitleg kan evenmin overtuigen daar uw onderhoud was gepland op 1 juni 2022 en u pas op 21 juni 2022 van uw vrijheid werd beroofd (CGVS, p. 2). (...) Ook de negatieve antwoorden op uw drie voorgaande asielverzoeken in Duitsland (2018 en 2020) en Frankrijk (2019), alsook de repatriëring naar Georgië vanuit Duitsland in november 2021 doen reeds afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Vervolgens beweerde u tijdens uw onderhoud van 3 januari 2022 dat u verregaande bewijzen had van uw problematieken, maar dat het te gevaarlijk was om deze te verliezen als u ze naar de gevangenis liet opsturen (CGVS, p. 4). U sprak van foto's van het verbrande huis die u in uw bezit zou hebben (CGVS, p. 4), ontslagpapieren van het ziekenhuis in Batumi van uzelf en uw neef na het ongeval, foto's van de

auto, documenten van het verhoor en van het verhoor van de vrachtwagenchauffeur (CGVS, p. 6) en getuigenverklaringen van de buren (CGVS, p. 7). Bovendien zou uw zus de kopieën bewaard hebben van alle klachten die uw familie heeft ingediend bij de politie (CGVS, p. 11). U maakte meermaals de belofte dat u ze z.s.m. zou overmaken, of ten laatste binnen enkele weken na uw vrijlating (midden januari) zou doorsturen of persoonlijk komen overhandigen op het CG (CGVS, p. 6, 11 & 12) en eind januari 2023 werd ondubbelzinnig als uiterste indiendatum vooropgesteld (CGVS, p. 13). Tot op heden heeft het CGVS echter niets ontvangen van dergelijke documenten, hetgeen niet alleen een gebrek aan medewerking suggereert, maar bovenal de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnt.

Het ontbreken van dergelijk bewijsmateriaal zorgt ervoor dat het CGVS geen geloof kan hechten aan uw verklaringen in verband met het door u meegemaakte ongeval en de daaruit vloeiende bedreigingen, maar ook niet aan de ondernomen pogingen van uw familie om bescherming op te zoeken. Uw verklaringen dat uw familie in totaal een tiental klachten heeft ingediend én dat hiermee niets gedaan werd (CGVS, p. 10), blijven daardoor slechts blote beweringen."

Verzoeker verwijt de adjunct-commissaris geen rekening te hebben gehouden met het feit dat hij een plausibele uitleg gaf voor de afwezigheid van documenten, in het bijzonder de moeizame communicatie met Georgië terwijl hij zich in de gevangenis bevond. Hij beperkt zich evenwel tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Uit niets kan blijken dat verzoeker – zelf of via zijn raadsman – enige poging ondernomen heeft om de bewijsstukken waarvan hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud gewag maakte te laten overbrengen, laat staan dat hij hierbij werd gehinderd door *"de moeizame communicatie met Georgië"* terwijl hij zich in de gevangenis bevond. Aldus weerlegt verzoeker noch de vaststelling in de bestreden beslissing dat hij geen bewijsdocumenten heeft neergelegd, noch de daaraan gekoppelde overweging dat dit niet alleen een gebrek aan medewerking suggereert, maar bovenal de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas ernstig ondermijnt. Hoe dan ook wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de hierboven aangehaalde motieven dat de adjunct-commissaris heeft doen besluiten dat aan verzoekers verklaringen over zijn problemen in Georgië geen geloof kan worden gehecht.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de hierboven aangehaalde pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De Raad herinnert er verder nog aan dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, alsook uit artikel 48/4 van deze wet, die beide vereisen dat de betrokken vreemdeling zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen.

Volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet moet deze nationale bescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn. Doeltreffende bescherming doelt op het vermogen van het betrokken land van herkomst om daden van vervolging dan wel ernstige schade te voorkomen of te bestraffen (HvJ 20 januari 2021, C-255/19, O. A., pt. 44). Zulke bescherming wordt in het algemeen geboden wanneer redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging en het lijden van ernstige schade worden getroffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Te dezen stelt de Raad vast dat uit de recente COI Focus *"Georgië – Algemene situatie"* van 16 januari 2023, waaraan in de bestreden beslissing wordt gerefereerd, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt wat dit betreft op goede gronden als volgt gemotiveerd:

"Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt namelijk dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn

geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Uit de informatie die voorhanden is, blijkt bovendien geenszins dat er sprake zou zijn van een gedifferentieerde behandeling van kritisch denkenden door de ordediensten wanneer zij bescherming van de autoriteiten inroepen in het kader van gemeenrechtelijke feiten of een interpersoonlijk conflict."

Verzoeker betwist dit niet. Er kan dan ook worden aangenomen dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het algemeen aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt er verder terecht op gewezen dat uit zijn antwoorden viel op te maken dat het *quasi* uitsluitend zijn familieleden waren die klacht indienden, maar dat verzoeker zelf dit niet deed. De adjunct-commissaris vervolgt in de bestreden beslissing:

"Voorts heeft u zelf nooit stappen ondernomen om een eventuele ontevredenheid over de politie aan te kaarten, heeft u nooit initiatieven genomen om uw situatie op een andere manier aan te kaarten, of heeft u zichzelf nooit geïnformeerd over de mogelijkheden hieromtrent (CGVS, p. 11). U beweert dat u niet in de mogelijkheid was om uzelf te informeren over de mogelijkheden op dit vlak, omdat u ondergedoken leefde in de bossen en de bergen, maar ook omdat u bang was om naar instantie te stappen nadat alle voorgaande klachten reeds in het niets waren opgegaan (CGVS, p. 11). Desalniettemin wordt er redelijkerwijs van u verwacht dat u initiatieven van die aard onderneemt indien u van mening bent dat uw leven in gevaar is. Wanneer gevraagd waarom u achteraf, na uw periode in de bergen, niets heeft ondernomen in deze trant antwoordt u dat u bang was en uw familieleden in gedachten had (CGVS, p. 11 & 12), hetgeen geen afdoende verklaring is indien u daadwerkelijk vreesde voor uw leven."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Gelet op wat voorafgaat, toont verzoeker niet aan dat in zijn geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn noch dat hij daartoe geen toegang zou hebben.

Voor zover verzoeker nog laat gelden dat hij hepatitis C en epilepsie heeft en dat *"in Georgië hetzelfde medisch systeem uiteraard niet dezelfde bescherming geeft (noch naar kwaliteit noch naar aanbod) als in België"*, wijst de Raad erop dat (i) deze problematiek geen verband houdt met één van de criteria van het Verdrag van Genève, en dat (ii) artikel 48/4, § 1, van de Vreemdelingenwet als volgt bepaalt:

"De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt." (eigen onderlijning)

Verzoeker dient zich aldus te richten tot de geëigende procedure vervat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Ten overvloede voegt de Raad hier nog aan toe dat verzoeker geen enkel begin van

bewijs aanbrengt ter staving van zijn stelling dat *“in Georgië hetzelfde medisch systeem uiteraard niet dezelfde bescherming geeft (noch naar kwaliteit noch naar aanbod) als in België”*. Uit de bij het verzoekschrift gevoegde medische stukken (stukkenbundel verzoeker, stukken 5 en 6) kan dan ook geen nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker worden afgeleid.

Ten slotte vormen het gegeven dat verzoeker veroordeeld werd voor verschillende feiten en daarvoor in de gevangenis heeft gezeten en het gegeven dat hij ook recent nog, op 4 april 2023, werd veroordeeld tot een gevangenisstraf wegens diefstal (stukkenbundel verzoeker, stukken 2, 3 en 4) geen reden waarom hij een nood zou hebben aan internationale bescherming ten aanzien van zijn land van herkomst, Georgië.

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan de voorgaande vaststellingen om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig juli tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN